

SØNDAG FOR DE FORFULGTE

Prekenrefleksjon av Daniel Hop-
Hansen, kommunikasjonsrådgiver i
Stefanusalliansen.

Temagudstjeneste for forfulgte: Salme 121

Jeg løfter mine øyne mot fjellene. Hvor skal min hjelp komme fra? 2 Min hjelp kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper. 3 Han vil ikke la din fot vakle, din vokter vil ikke blunde! 4 Se, han blunder ikke og sover ikke, Israels vokter. 5 Herren er din vokter, Herren er din skygge ved din høyre hånd. 6 Solen skal ikke skade deg om dagen, heller ikke månen om natten. 7 Herren skal bevare deg fra alt ondt. Han skal bevare ditt liv. 8 Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid.

Hvor skal min hjelp komme fra?

Hvor fester du blikket hvis du er motløs? Mange av oss henger nok lett med hodet. Det er vanskelig å sikte mot toppen når man er motløs. Problemene vi møter kan virke store som fjell. For de som er forfulgte blir disse problemene enda større. Om den lidende kirke ikke hadde nok fra før av, så skulle det komme en pandemi på toppen av dette. Men det går an å se mot fjellene, det går an å løfte blikket enda høyere, for Herren er større og kommer oss i møte som en soloppgang - du vet, det elegante rosa sløret som kaster seg rundt halsen til fjelltoppene. «... for vår Gud er rik på miskunn. Slik skal lyset fra det høye gjeste oss som en soloppgang» (Lukas 1:78).

Når vi leser apostlenes gjerninger, ser vi at urmenigheten holdt fast på mange av de gode vanene som vi finner i den jødiske kulturen, Salmenes bok føyer seg inn i denne tradisjonen. Kanskje de sang – det vi kaller Salme 121 – da det røyntet på? Fengsel og forfølgelse var en del av den kristne vandringen. Da var det nok godt å hente frem den urgamle bekjennelsen: «Min hjelp kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper».

Salmen er like aktuell i dag. Når faren for korona-smitte er en del av hverdagen, er det godt å kunne uttrykke: «Solen skal ikke skade deg om dagen, heller ikke månen om natten. Herren skal bevare deg fra alt ondt. Han skal bevare ditt liv. Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid.» Guds menighet har opplevd kriser før, og gang på gang ser vi at Gud har omsorg for sine barn.

I Tyrkia finnes det troende som kan vitne om at dette er en realitet for deres liv. Ender Peker, som er pastor for en protestantisk kirke som ligger nær grensen til Syria, kan vitne om Guds beskyttelse. Han forteller om en mann som hadde gitt livet sitt til Jesus. Ryktet spredde seg i området de bor. «Har du hørt det?

sammen for de forfulgte

Han er blitt en kristen» En dag er Peker og denne mannen ute og kjører. Plutselig – som om det skulle vært i en film – blir de omringet av tre biler. De kommer ingen vei. Det viser seg at dette er slektinger av denne mannen som hadde blitt kristen. Slektingene var i svært dårlig humør. De var aggressive og det ble en tilspisset situasjon. Peker prøvde å roe dem ned, men det endte med at de ble banket opp. Politiet kom og det opplevdes som en svært dramatisk situasjon.

I dag kan Peker fortelle dette, uten å kjenne på de store traumene. Han gleder seg over å ha blitt forfulgt for evangeliet skyld. Når han blir spurt om han er bekymret for familien sin, svarer han at gleden i Herren er hans styrke. Hvordan er dette mulig? Fordi han løfter blikket mot himmelens og jordens skaper. Hvis Gud har skapt jorden, så kan han gripe inn i den forfulgtes situasjon og ikke minst beskytte kirken under pandemien. Betyr det at fare aldri rammer oss? Det er ikke realiteten. Men vi har en som bærer oss – ja, bevarer oss til evig tid.

Sammen kan vi løfte blikket og be om at Herren, skal heine om den lidende kirke i Korona-tiden. Gud har ført sitt folk ut av vanskelige situasjoner før. Israelittene ble ledet gjennom Rødehavet, Daniel ble beskyttet da han satt i løvehulen, Paulus og Silas sang lovsanger når de satt i fengsel og ble løslatt fra lenkene. La oss be om at Gud skal møte våre trossøsken i håpløsheten.

Det var noen kvinner som var på vei til Jesu grav, de bekymret seg. *«Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?»* Men vi kan lese videre. Da de så opp, fikk de se at steinen var rullet fra. Den var meget stor (Markus 16: 3-5).

Det ligger en hemmelighet her for oss alle. Det er naturlig å «henge med hodet» når vi er nedstemte. Men la oss løfte blikket og synge Salme 121. Det handler om å bytte perspektiv. *«Jeg løfter mine øyne mot fjellene. Hvor skal min hjelp komme fra? Min hjelp kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper.*

Paulus sitt brev til efeserne kan berike oss i møte med den vanskelige situasjonen. Det står: *«Må han gi dere lys til hjertets øyne, så dere får innsikt i det håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig hans arv er for de hellige»* (Ef 1:18). En ting er å se med våre fysiske øyne, men med hjertetsøyne kan vi se dypere, lengre og høyere. La oss løfte blikket på ham som er troens opphavsmann og fullender.